

Školák

Číslo 3
Ročník devátý
Školní rok 2015/2016

Byli jsme třetí!

Náš časopis je třetí ve Středočeském kraji!

Dne 15. dubna 2016 se konalo vyhlášení soutěže o nejlepší školní časopis. Konkurence byla velká. Čelili jsme opravdu pěkným časopisům ze Středočeského kraje a probojovali jsme se na krásné třetí místo!

Na vyhlášení jsme se naučily novým věcem a získaly pár nových zkušeností. Náš časopis se každým rokem zlepšuje, a proto všichni doufáme, že se posuneme příští rok aspoň o jednu příčku výše! Naši redaktoři mají sice problém s dodržováním termínů při odevzdávání příspěvků, ale snad se tolepší. Jako časopis si stojíme docela dobře a můžeme být na náš časopis, redaktory i hlavní redaktorku pyšní. Tak si přejme hodně zdaru do příštího vyhlášení.

Kristy

Jak jsme strávily den v Praze

Na vyhlášení nejlepších školních časopisů jednotlivých krajů jsme jely čtyři holky ze Školáka s paní učitelkou Mendlíkovou. Součástí vyhlášení byly workshopy tvůrčího psaní, grafiky a improvizace. Tam jsme si mohly vybrat dva ze šesti nabízených workshopů. Zvolily jsme si téma *Zpráva snadno a rychle* a také *Improvizace*. Na workshopu *Zpráva snadno a rychle* nás vedl pan Martin Kézr, sportovní novinář, redaktor deníku *Právo*, pedagog a sportovní publicista. Druhý workshop *Improvizace* vedla redaktorka České televize Vanda Kofroňová. Ten jsme si podle mě nejvíce užily, jelikož jsme se na něm nejvíce nasmály.

Saša

Co se v naší škole děje ...

Jak jsme hráli pověsti

Letos jsme v literatuře brali pověsti. Závěr jsme věnovali dramatizaci nejznámějších českých pověstí. Paní učitelka okopírovala kreslené příběhy s pověstmi. Utvořili jsme skupinky a rozdělili si postavy. Sami jsme si připravili, co budeme říkat, a sami jsme krátké scénky režírovali. Hned další hodinu jsme si je zahráli. Všem se to moc líbilo. Odreagování od obyčejného učení bylo uvolňující.

A názor celé třídy:

Líbilo se vám hraní pověstí? Ano, rádi jsme hráli pověsti a hodně jsme se zasmáli.

Chtěli byste se tímto způsobem vzdělávat? Určitě, bylo by to zajímavé a lépe bychom se to naučili.

Celé třídě se tento způsob výuky líbil. Myslím si, že by se toho ale nemělo využívat moc často. Stačilo by párkrát obyčejnou výuku proložit nějakou zajímavou činností. Nemusí to být jen o hodině českého jazyka, ale i v jiných předmětech by se dalo také něco vymyslet.

Dendule

Slánka nebo cukřenka?

Dne 7. března se u nás na škole konala přednáška o intimitě. Přednášku vedl pan Miloslav Fanta ze sdružení Slánka, který tu nebyl poprvé. Dvě vyučovací hodiny přednášel o intimitě, o vztazích mezi mužem a ženou a o lidech dávajících odvážné fotografie na internet. Celou přednášku vylepšoval příběhy z vlastního života. Já osobně mám jeho přednášky velice ráda, ať už jsou o čemkoliv.

Míša

Celodenní výlet přírodovědného kroužku do Vrchlabí

Výlet jsme začali tak, že jsme se sešli před autobusovou zastávkou v Bousově. Sraz byl v 7:15. Poté jsme se různými auty dopravili do Sobotky, kde jsme čekali na autobus. Po krátkém čekání jsme konečně odjeli. Cesta trvala asi hodinu a 30 minut. Čekání jsme si zkrátali menšími rébusy. Když jsme konečně dojeli do Vrchlabí, zašli jsme do místního infocentra, kde jsme si pořídili různé suvenýry. Poté, co jsme nakoupili, jsme se vydali do místního Ekocentra KCEV Krtek, které je nedaleko. Tam se nás ujal pán, který nám udělal ve velkém promítacím sále přednášku o skorci vodním. Přednáška byla velice zajímavá a poučná. Po skončení přednášky jsme šli hledat právě zmiňovaného skorce vodního. Přednášející nám říkal, že je štěstí ho vidět naživo. Nám se to podařilo. Viděli jsme dva skorce a jednu kachnu pižmovou. Když jsme se vrátili zpátky, čekal nás další program. Tentokrát jsme šli do zámecké zahrady, která je vzdálená několik metrů od Ekocentra. Tam jsme hráli různé pohybové hry. Pak jsme se šli podívat po zvláštních exemplářích místní zahrady. Hned jak skončil náš program na zámecké zahradě, nasvačili jsme se. Později jsme se přesunuli do laboratoře, která sídlí uvnitř Ekocentra. V laboratoři jsme mikroskopovali senný nálev. Když tento program skončil, šli jsme na autobus a jeli do Sobotky. Ze Sobotky jsme se zase různými auty dostali do Bousova. Po dlouhém dni jsme se vrátili domů.

Kačka

Pohádky

V českém jazyce jsme brali pohádky. K zakončení tématu pohádek napadlo paní učitelku, že si uděláme menší karneval. Všichni si přinesli nějaký pohádkový kostým. Rozdělili jsme se do čtyř skupin. Ve skupinách jsme hráli plno her, jako je třeba poznávání autorů a ilustrátorů pohádek. Nakonec jsme se vyfotili. Myslím si, že to bylo super zakončení učiva o pohádkách.

Mat

Video "Jupiter"

Poslední dobou se natáčení videí stává na internetu téměř fenoménem. Lidé z různých zemí přispívají stovkami videí na sociální síť YouTube. Tak proč tento trend nevyužít ve škole? Upřímně, nebyl to úplně náš nápad, nýbrž paní učitelky Budínové. Ale tak jako tak jsme v rekordním čase dvou dní natočily a sestříhaly video na téma Jupiter. Odkaz najdete na stránkách naší školy.

A. Bartková a N. Kříšková, 9.

Výlet do Obrub

Vycházka do Obrub se konala 28. dubna 2016. Zúčastnily se jí třídy 8. B a 1. B v doprovodu paní učitelky Procházkové a paní ředitelky Karnové. Celý výlet začal v devět hodin, kdy jsme nastoupili do autobusu. Pokračovali jsme cestou k Žáčkovým a poté jsme se vydali ke studánce, kde začala honba za pokladem. Po cestě byly rozmístěny otázky. Prvňáčci byli chytří a hravě odpověděli i na ty nejzákladnější otázky. Praporky, které byly umístěny u otázek, nás zavedly k rybníčku. Tam děti našly hlavolam, který taky hravě rozlouskly. A konečně objevili poklad, v němž byla ukryta spousta sladkostí. Po zbytek dopoledne jsme si opékali vuřty a malé děti stavěly domeček skřítkům. Kolem jedenácté jsme se vydali pěšky do Bousova. Po cestě jsme si zpívali písničky Pět ježibab, Tři citrónky a další. Pak jsme šli do školy a po obědě domů. Celý den měl pohodovou atmosféru.

Péťa

Příprava na přijímací zkoušky

V termínu 9. 5. - 20. 5.2016 proběhlo na naší škole online testování žáků 8. tříd z trojice předmětů český jazyk, matematika a obecné studijní předpoklady. Toto testování nabízí první možnost ověřit si své znalosti před přijímacími zkouškami, které dnešní osmáky čekají v příštím školním roce. Více informací o testování naleznete na adrese společnosti SCIO: <https://www.scio.cz/>

Ing. Šárka Švábková

Biologická olympiáda

Naši žáci se zúčastnili okresního kola biologické olympiády ve dnech 13. 4. a 21. 4. V kategorii D, 6. – 7. třída, byli vysláni žáci Špytková Kateřina, Kačurová Nicole a Jakubec Petr. V této kategorii se nejlépe umístil Petr Jakubec, který skončil na 8. místě. V kategorii C, 8- 9. třída, byli vysláni žáci Vlasáková Anna, Špytková Michaela a Bartková Anna. V kategorii C se na **prvním místě umístila Anna Bartková**, která postoupila do krajského kola v Mělníce, které se konalo 18. 5. Anička se umístila v krajském kole na 24. místě. Gratulujeme.

Mgr. Lukáš Sedláček

Olympiáda v českém jazyce

Olympiáda v českém jazyce má na naší škole dlouholetou tradici. Letos se konal 42. ročník, žáci naší školy se, až na výjimky, zúčastnili všech ročníků. Každoročně musí zdolat velice náročný jazykový rozbor, v němž mohou prokázat své jazykové nadání a schopnost logického uvažování, a napsat slohovou práci. Ani letošní téma slohového úkolu nebylo jednoduché. Znělo: Říká se: "Nežijem proto, abychom jedli, ale ..." A kdo letos vyhrál? První příčku obsadila **Michaela Palounková** (8. B), druhé místo získala **Anna Bartková** (9. tř.) a na třetím místě skončily se shodným počtem bodů **Eliška Králová** (8. A) a **Kristýna Veselá** (8. B). Výherkyním gratulujeme a všem ostatním děkujeme za účast v soutěži.

Mgr. Ingrid Mendlíková

Zúčastnila jsem se okresního kola Olympiády v českém jazyce

Vše začalo tím, že jsme celá třída dostali nějaké testy z českého jazyka. Vůbec jsem si neuvědomovala, o co jde, ale snažila jsem se pracovat co nejlépe. Poté se ukázalo, že jsem byla úspěšná a že jsem postoupila do okresního kola. Asi o dva týdny později jsme já a Anička Bartková jeli spolu s paní učitelkou Mendlíkovou do Mladé Boleslavi. Tam se okresní kolo konalo. Byla jsem hodně nervózní už po cestě, ale uklidňoval mě pocit, že se mí spolužáci se teď učí. Po půlhodině jsme dorazily na místo a vešly do školy. Chvilku jsme hledaly třídu, jelikož jsme dorazily s menším zpožděním. Tu jsme nakonec našly a začaly jsme psát. Pro mě byl test velmi těžký. Byla v něm spousta otázek z věcí, které se učí až v devátém ročníku. Taky tak vypadaly výsledky. Ale poslední jsem nebyla.

Míša

Přednáška Policie ČR

V květnu se u nás ve škole konala přednáška o drogách, cigaretách a o alkoholu. Přednášel policista, který pracoval u Městské policie v Mladé Boleslavi. Nejprve pouštěl film o mladíkovi, který se stal drogově závislý. Poté vyprávěl o jiných feťácích a celou prezentaci dokončil fotografiemi z případů se kterými se setkal.

Míša

Coca Cola Cup

16.05. - Dívky jsou mezi **nejlepšími čtyřmi školami v České republice**. Turnaj třetího kola Coca Cola Cupu – Školského poháru v kopané se konal v pondělí na hřišti FC Xaverov Horní Počernice. Překvapení nás čekalo hned po příjezdu – hrálo se na umělé trávě. Vypořádali jsme se s tím ale velmi dobře, po dramatickém posledním utkání jsme vyhráli penaltový rozstřel a postoupili mezi nejlepší čtyři školy v České republice.

Mgr. Miloslav Ječný

Anglické divadlo

Koncem března naši školu navštívilo kabaretní divadlo složené ze tří herců. Z Francouze, který uměl česky jen trochu, z Američana, který byl napůl Čech, a poslední herečka byla Češka, jmenovala se Lenka a snažila se nám s angličtinou a jejím překladem pomáhat. Jiné pro nás bylo to, že herci mluvili po celou dobu představení anglicky. Představení bylo založené na logickém myšlení a orientaci v textu. Herci si vybrali jako pomocníka jednoho žáka z naší školy. Šlo o detektivní příběh, kde zemřel jeden z hrdinů, a my jsme měli přijít na to, který z účastníků hry ho zabil. Bylo to celkem těžké, skoro každý z nás si myslel něco jiného. Vymýšleli jsme různé teorie, jak to asi mohlo být a co vraha k tomučinu vedlo. Představení bylo celkem vtipné a spousta scén nás pobavila. S herci se nám podřilo udělat i rozhovor, byli velice milí a ochotní.

Líbilo se divadlo našim spolužákům?

Romča Hynková, 9. třída: Bylo super. Dokonce jsem i rozuměla.

Terka Sudíková, 8. třída: Bylo to pěkné a zajímavé a celkem i srandovní.

Pět'a Ort, 8. třída: Bylo to super..

Anička Vlasáková, 8. třída: Mně se moc líbilo, bylo zábavné a podle mě i pro mladší ročníky srozumitelné

Rozhovor s herci

Jak jste se poznali?

Potkali jsme se v divadle v Praze. Každý rok tady jsou noví herci. Předtím jsme se neznali a potkali se až tady .

Jak vzniklo toto představení?

To je nápad našeho šéfa. On pochází z Anglie, ale už přes 20 let žije v Praze. Scénáře píše on. A každý rok najímá nové herce. Takže je to jeho nápad, ne náš.

Užíváte si toto představení?

Ano, velmi nás to baví.

Jak dlouho už tento typ divadla děláte ?

Tohle je náš druhý rok v téhle práci. Lenka je tu prvním rokem.

připravily Adla a Špymí

Lidice pro 21. století

V mezinárodní internetové soutěži jsme letos skončili na třetím místě, mezi základními školami jsme byli první.

Na naší škole každoročně probíhá soutěž Lidice pro 21. století. Soutěž je určená pro žáky od páté třídy a probíhá po internetu. Můžeme se zde dozvědět důležité informace pro naše další studium například na středních školách. Děti mají možnost získávat nové informace a pospojovat si neúplné informace, které již získaly. Děti se zaregistrují do programu a pak už stačí jen test spustit a hledat informace k odpovědím na otázky. Se soutěží nám letos pomáhaly naše oblíbené paní učitelky Ingrid Mendlíková, Šárka Švábková a Helena Pánková.

Evča Š.

Kurz malování

Už nějaký ten pátek (tři roky) chodím na kurz malování. Ve svém koníčku jsem se velmi zlepšil. Lekce začíná tak, že se posadíme za stoly, které jsou postaveny do kroužku. Uprostřed je zátiší (kompozice různých věcí, třeba mísa s jablky). A to malujeme, kreslíme, někteří i tak trochu rýsují a nakonec se každému povede unikátní dílo. Začátečníci kreslí uhlím. A pak to je jen na vás. Můžete pracovat s temperami, vodovkami, akvarelovými pastelkami, olejem nebo s něčím, co jsem neuvedl. Ale měli byste alespoň okusit i nějaký jiný styl, než kterým malujete obvykle. Já požívám tempery, ale právě jsou v módě akvarelové pastelky. Kreslit nebo malovat můžete také víc věcí, například zátiší, fotografii nebo něco z vlastní fantazie. Se vším, s čím si nebudete vědět rady, vám pomůže vedoucí kurzu Adéla Brabcová. Na kurz chodí i mí spolužáci jako třeba Niky Kačurová, Denisa Třísková, Denisa Řežáčová a Matěj Nechánský. Ze šesté třídy chodí Natálie Dvořáková a z mladších ročníků Kačenka Pánková, Anežka Kyzivátová a Karolína Švandlová. Kurz navštěvují také žákyně osmé třídy Anna Vlasáková a deváté Markéta Krausová. Take s námi malují paní Jakubcová a paní Miriam.

Daniell

Okénko do 6. B

Třída 6. B má celkem 19 žáků. Tato třída je zvláštní tím, že ještě donedávna chovala morče.

Rozhovor s třídním učitelem

Lukášem Sedláčkem:

Jste rád, že máte vlastní třídu?

Ano, moc!

Máte svou třídu rád?

Ano.

Jste rád, že ve své třídě učíte i jiné předměty než přírodopis a chemii?

No, jak kdy. Spíše ano.

Jaké problémy se svou třídou řešíte?

Kázeňské, klasifikační atd.

Pojedete se svou třídou na vícedenní výlet?

Jestli ano, kdy? Ne!

Učíte raději mladší nebo starší žáky?

Učím raději na 2. stupni.

Ve které třídě učíte nejraději?

Mám rád všechny, které učím.

Kdybyste si mohl vzít jako třídní jakoukoliv třídu, jaká by to byla?

6. A, 6. B, 8. A, 8. B.

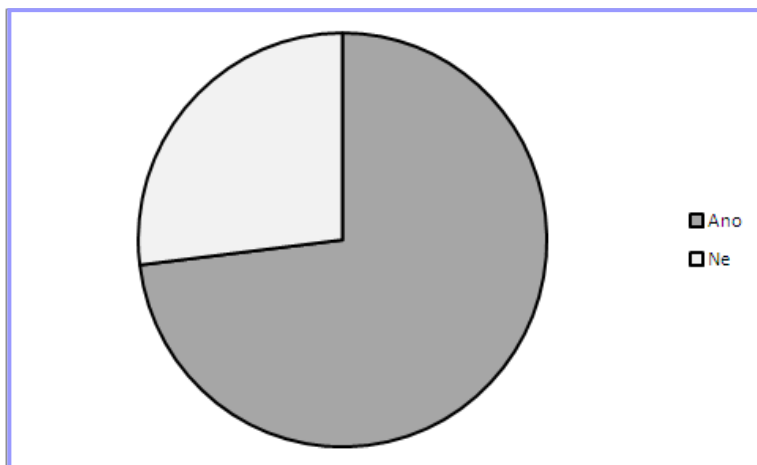
Miša

Duel - Duel - Duel - Duel - Duel

**Chceš si vylepšit vysvědčení?
ANO či NE?**

Už nám pomalu končí školní rok. A co to znamená ? Prázdniny ! Všichni už se určitě moc těšíme. Žádné vstávání a učení. Jen teplo a volnost. Ale teď se ještě musíme učit a vylepšovat a vylepšovat. Vysvědčení se už blíží. Někteří odcházejí na střední školy a někteří z nás si známky z letošního vysvědčení zapíší příští rok na své přihlášky. Určitě vás všechny zajímá, kolik žáků z naší školy se chce ještě do konce školního roku zlepšit, a proto jsme se to snažili zjistit. Docela mě překvapilo, že někteří reagovali tak, že je známky nezajímají.

Kamy

Téměř tři čtvrtiny žáků si chtějí do konce školního roku vylepšit svoje vysvědčení.

Anketka

Co si myslíte o chození do kina? Všichni víme, jak to v kině vypadá. Několik řad sedaček a plátno velkých rozměru. Podle většiny lidí je kino lepší než televize. Už jen kvůli popcornu. Zeptala jsem se několika svých spolužáků, jak často chodí do kina. A tady jsou jejich odpovědi.

Eliška Dědková (5.): Skoro každý den.

Petr Ort (8. A): Podle toho, jestli jsem ve vztahu. Když jsem, dvakrát do měsíce. Když ne, jednou za tři měsíce.

Miroslav Burianek (6. B): Jednou za týden.

Robert Lázok (7.): Jednou za týden.

Nicole Růžičková (7.): Jednou za měsíc.

Milena Dědková (9.): Jednou nebo dvakrát za týden.

Kateřina Karnová (6. A): Jednou nebo dvakrát za půl roku, když dávají dobrý film.

Eva Kučerová (9.): Dvakrát za měsíc.

Kamča K

DĚJEPIŠÁŘKA versus DĚJEPIŠÁŘ

paní učitelka Ingrid Mendlíková

Proč jste se rozhodl/a studovat dějepis? Baví vás už odmala?

- Historie mě bavila už od malička. Když jsem se rozhodoval co po maturitě, studium historie a tělocviku pro mě byla jasná volba.

Vztah ke starým věcem, listinám a dopisům jsem měla už jako malá. Vše mě zajímalo. Kde se dalo, sbírala jsem staré věci a k nelibosti rodičů je nosila domů. Když jsme navštívili nějaký hrad nebo zámek, nosila jsem s sebou zápisník a vše si zapisovala. Doma jsem si vše přepisovala do velikého tlustého sešitu a lepila si nebo kreslila obrázky. A když jsme měli v šesté třídě první hodinu dějepisu, věděla jsem, že je to „můj“ předmět.

Na jaké škole jste studoval/a?

- Na VŠ Pedagogické v Hradci Králové.

Vystudovala jsem Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, obor Český jazyk – Dějepis pro základní a střední školy.

Bylo studium náročné?

- Ano i ne. Oproti studiu medicíny bylo určitě lehčí.

Bylo. Je to obor, na který potřebujete spoustu času. Češtínaři po vás chtějí mít načteno za semestr (přibližně pololetí, ale kratší) i kolem sta titulů, dějepisaři vás zase posílají do různých archivů, knihoven, historických ústavů, na výstavy, na pole sbírat „střepy“, zadávají cizojazyčnou literaturu...

Jaké historické období máte nejraději?

- Z českých dějin především období středověku - od formování českého království po Jagellonce. Ze světových dějin také středověk a období 2. světové války.

Vždycky jsem měla nejraději období středověku v Českých zemích. V posledních letech k tomu přibýly nejnovější dějiny.

Je něco, co vás v dějepise nebaví?

Ano. Nikdy mě moc nebavily revoluce – velká francouzská, revoluce 1848 ..., ačkoli vím, že byly přelomové.

Je nějaké období, které učíte nejraději?

Ráda učím pravěk a starověk, středověk. A také dějiny 20. století, protože je dnes spousta možností, jak hodiny oživit. Dokumenty, zvukové nahrávky, ukázky z filmů, spousta obrazového materiálu, různé webové stránky, soutěže, to vše se dá dobře využít.

Jsou vám bližší dějiny našich nebo cizích zemí?

- Spíš dějiny naší země.

I v tomhle jsem vlastenec.

• pan učitel Jiří Kužel

Máte mezi panovníky nějakého "oblíbence"? Proč?

- Mám - Jiřího z Poděbrad. Je obdivuhodný, jak dokázal ve své době navrhnout spojení evropských panovníků proti společnému nepříteli. Předběhl svou dobu téměř o 500 let, ale jeho současníci nebyli na takovýto projekt připraveni. Navíc ke konci vlády dokázal upřednostnit národ před vlastní rodinou. Aby zajistil budoucnost českého království, vzdal se nástupnického práva své rodiny a domluvil převzetí českého království Jagellonci.

Mám. Obdivuji knížete Rostislava za jeho předvídatost. Už tehdy si uvědomoval, jak důležitá je pro národ vzdělanost. Stejně jako kníže Václav předběhl svým myšlením dobu. Toho obdivuji za snahu udržet mír. I Přemysl Otakar II. byl obdivuhodný panovník. Ne nadarmo mu říkali „král železný a zlatý“. Samozřejmě mezi mé oblíbence patří také Karel IV. Už jenom proto, že nám zanechal tak nádherné stavby jako je Karlův most či hrad Karlštejn. A nemohu zapomenout na krále Jiřího z Poděbrad, jenž přišel na báječný nápad vytvořit mezinárodní organizaci, která by veškeré spory řešila mírovým jednáním. Dokonce vyslal poselstvo po evropských královských dvorech, aby s touto myšlenkou všechny vladaře seznámil. Až o několik století později vznikla organizace založená na podobném principu. Je to OSN.

Předáváte si s panem učitelem vzájemné zkušenosti?

- To je samozřejmé. Předáváme si informace ze vzdělávání, diskutujeme o náplni v hodinách atd.

Ano. Nejsme konkurenti, ale spolupracujeme. Předáváme si nejen zkušenosti, ale také nápady jak hodinu obohatit, pokud narazíme na něco zajímavého, upozorníme jeden druhého, poskytujeme si různé materiály. Pokud jedeme na školení, navzájem se informujeme. Je to fajn.

Kristy

Rychlorozhovor: Šermíři

24. května přijeli do školy dva členové skupiny historického šermu. Jejich úkolem bylo přiblížit nám zábavnou formou české dějiny. Konkrétně vládu prvních Přemyslovců.. Zábavnými scénkami ukázali smrt sv. Václava a mnoho dalšího. Samozřejmě jsem s nimi udělala rozhovor:

Jak jste se dostal k historickému šermu?
Náhodou.

Přemýšlel jste jako malý o divadle?
To si moc nepamatuju, ale tak ve vašem věku jsem chtěl být astronautem.

Baví vás vystupovat ve školách?
Ano, moc.

Co na tom máte nejraději?
Asi když se představení dětem líbí.

Máte nějaký legrační zážitek?
Těch je, že ani nevím jaký povědět. Bylo jich opravdu hodně.

Je cenově náročné pořizování brnění, zbraní...? Na kolik to tak vyjde?
Je to hodně drahé. Tahle kroužková košile je tak za 15 000 Kč a stejně tak i ten mandlový štít. Kvalitní meč stojí tak 5 000 – 7 000 Kč, jinak nějaká napodobenina, co nic nevydrží, je tak za 1 500Kč.
Miša a Pěťa

Škola plná talentů

V naší škole máme plno lidí, kteří mají skvělý talent. V tomto rozhovoru se budeme bavit o moderním baletu, který Eliška dělá. Moderní balet není příliš podobný tomu klasickému.

Rozhovor s Eliškou Brožkovou o moderním baletu

Eliško, jak dlouho děláš moderní balet?
Začala jsem tančit už ve čtyřech letech díky mamce, která si všimla, že ráda chodím po špičkách.

Kam jezdíš na trénink?
Jezdím do Mladé Boleslavi na ZUŠ Pastelka.

Jak váš trénink probíhá?
Nejprve se rozcvičíme u tyče a pak následuje nacvičování sestavy a nakonec hrajeme různé hry.

Jak často máte představení?
Jednou až dvakrát do roka.

ptala se Kačka

Dějiny sportů - CYKLISTIKA

Cyklistika je jízda na jízdním kole s rekreačním, sportovním, turistickým či dopravním zaměřením. K populárním sportovním soutěžím patří nejrychlejší zdolání tratě na dráze, silnici nebo v terénu vlastním úsilím.

Cyklistika s rekreačním zaměřením se nazývá **cykloturistika**, organizovaná cyklistika v dopravě se nazývá **cyklojízda**.

Historie cyklistiky

je ve svých počátcích zahájena výrobou jízdního kola. Tak jak se kolo vyvíjelo, zlepšovaly se jeho jízdní vlastnosti a rozšiřoval se okruh aktivních jezdců, začaly se objevovat i první cyklistické závody. První závody na vysokých kolech se konaly roku 1868 na trase Paříž-Rouen, což je přibližně 130 kilometrů. V roce 1893 byla založena světová federace ICEA, která se roku 1900 přetransformovala na dnešní Světovou cyklistickou unii UCI. Cyklistika je již od prvních her součástí olympijského programu.

Roku 1903 se koná první ročník Tour de France a v roce 1909 Giro d'Italia. V roce 1893 bylo první mistrovství světa v dráhové a v roce 1921 v silniční cyklistice.

Český svaz cyklistiky

je nejstarší sportovní **svaz v ČR**. Byl založen v listopadu roku 1883 na pražském Smíchově.

Za člena **UCI** byla tato organizace přijata až v roce 1920 v Antverpách.

Jaroslav Kulhavý

- je český cyklista jezdící na horském kole

úspěchy: Olympijské hry 2002 – zlato

MS - 1*stříbro, 1*bronz, 2*zlato

ME - 2*zlato

Roman Kreuziger

- je český silniční profesionální cyklista

úspěchy: 2004 - mistr světa do 19 let v silničním závodě

2008 - 1. místo celkově kolem Švýcarska

2. místo celkově Tour de France

připravil Míček

Radomír Šimůnek

- byl československý a posléze i český reprezentant v cyklokrosu

úspěchy: MS 1980 (junioři) - 1. místo

MS 1991 - 1. místo

Den s . . . paní družinářkou

Miluší Vodhánělovou

Rozhovor s paní družinářkou proběhl v úterý ráno, kdy se již paní družinářka chystala domů.

Do školy se vrátí zase před půl dvanáctou.

V kolik hodin ráno vstáváte a jdete do práce?

Obvykle tak v 5:30 a do práce chodím 6:10.

Co uděláte po příchodu do práce nejdříve?

V nepřítomnosti pana školníka odemykám šatny a čekám na děti.

V kolik hodin přicházejí první děti?

Někdy už v 6:20.

Jak trávíte čas s dětmi, které chodí do družiny odpoledne?

S dětmi si hrajeme, hodně povídáme, vyrábíme, chodíme na školní dvůr a do tělocvičny a každý

den čteme knížky.

Jaké hrajete s dětmi hry? Tvoříte něco?

Jejich nejoblíbenější hry jsou třeba šáteček, řemesla a v tělocvičně vybíjená. Vyrábíme spustu věcí, abychom jimi vyzdobily celou družinu.

V kolik hodin obvykle chodíte domů?

Kolem čtvrté hodiny, někdy dříve, někdy déle.

Co děláte, když přijdete domů?

Hlavně odpočívám, relaxuju nebo si čtu a dělám nějaké domácí práce a zahradničím.

Eliška a Saša

Co je v módě . . .

Anketa: Co si myslíte o tom, když kluci nosí náušnice?

1. B: Rája Tříška - U kluků je to divný.

Anička Dujavová - Hrozně divný.

2. A: Tadeáš Kaňa - Je to dost blbý.

Monika Grusová - Blbý, když to nosí kluci.

2. B: Petr Olbrich - Je to normální.

Lucka Vitmajerová - Líbí se mi to, je to hezký.

3. B: Jakub Vlasák - Hrozný, teda u kluků.

Ivanka Nocarová - Je to hnusný.

4. A: Matěj Bureš - Jsou praštěný.

4. B: Adam Neuman - Je to teď v módě.

Iva Slondrová - Je to fakt divný.

5. tř.: Jan Černohorský - Mně se to nelíbí.

Natálie Žižková - Chtějí se líbit holkám.

Náušnice

Náušnice je ozdoba, která se nosí na uchu. Nošení náušnic je tradičně typické pro ženy, nosí je ale i někteří muži. Náušnice byly v minulosti důležitým ukazatelem náboženské nebo kmenové identity nositele. První zmínky o jejich používání jsou datovány do roku 3000 př. n. l. První archeologické nálezy náušnic pocházejí z roku 2500 př. n. l. a byly učiněny v královské hrobce na území dnešního Iráku. Tímto nálezem se potvrdilo, že náušnice sloužily svému nositeli také jako důkaz bohatství a postavení, o čemž svědčí i používání náušnic samotným králem Tutanchamonem.

připravil Mates

Velký rozhovor s paní učitelkou Jaroslavou Konývkovou

Paní učitelko, odkud pocházíte?

Pocházím z malé vesničky Jitavy, která leží asi dvacet kilometrů od Liberce. Jsou to severní Čechy. Tam jsem chodila i první čtyři roky do školy. Pak tuto školu zrušili a všichni jsme chodili do nedalekých Rynoltic, kde jsem později začínala se svojí učitelskou dráhou. Tam je škola dodnes.

Učila jste také na jiných školách? Kde?

Učila jsem na dvou základních školách. První škola byla v Rynolticích, byla to malá malotřídní škola, druhá škola byla nedaleko mého současného bydliště a to v Libáni.

Byla jste tam spokojená?

V Rynolticích ano. Na této škole bylo málo žáků a také málo učitelů. Byli jsme tam jako jedna větší rodina. Ráda na tuto školu vzpomínám i proto, že jsem zde také strávila několik let jako žákyně a moji první kolegové byli šest let i mými učiteli. Na Libaň tak ráda nevzpomínám.

Učila jste i jiné předměty než jen ty, které máte vystudované?

Ano. Učila jsem přírodopis, vaření, tělocvik, ruský jazyk, občanskou výchovu a vlastně i pracovní vyučování na prvním stupni, protože jsem vystudovala pracovní vyučování pro druhý stupeň.

Bavilo vás je učit?

Jak které. Ze všech nejraději jsem učila pracovní vyučování na prvním stupni a také vaření jsem učila ráda.

Jakou školu jste vystudovala?

Vystudovala jsem Pedagogickou fakultu v Ústí nad Labem. Byla to matematika a základy průmyslové výroby. Tak se tehdy označovalo pracovní vyučování.

Chtěla jste být učitelkou už odmala?

Ano. Byla jsem asi ovlivněna mojí maminkou.

Ta byla učitelkou v mateřské škole.

Baví vás učit matematiku a pracovní vyučování?

Ano. Proto jsem si je také vybrala.

Proč se vám tak zalíbila matematika? Měla jste ji ráda vždy?

To ani vlastně nevím. Ale ráda ji mám již hodně dlouho. Kdysi jsem našla fotografii, která byla popsána matematickými příklady. Použila jsem ji proto, že mi došel papír. To si myslím mluví za vše.

Kterou látku vás baví učit nejvíce a kterou nejméně?

Ráda učím rovnice a slovní úlohy řešené rovnicemi, ráda mám i rýsování. Moc mě nebaví podobnost.

Která třída je na matematiku nejlepší?

To se nedá tak jednoznačně říci. V každé třídě jsou žáci, kterým matematika jde a baví je, ale i žáci, kteří mají s logickým uvažováním problémy. To se v matematice odrazí.

Chtěla byste si někdy vyzkoušet vyučovat delší dobu např. český jazyk nebo dějepis?

Tyto dva předměty mě nelákají, ale někdy přemýšlím o tom, že jsem měla studovat ještě zeměpis. Ten by mě také bavilo učit.

Ve třídě máte pěkné kytky. Věnujete se jen pěstování pokojových nebo i venkovních rostlin?

Pěstuji oboje, ale venkovní zeleninovou zahrádku jsem již dost omezila, květiny pěstuji převážně v různých venkovních květináčích nebo truhlících.

Jste spokojená se sedmou třídou, ve které jste třídní učitelkou?

Jak kdy. Je to početná třída a problému řešíme

stále dost a dost. Většina žáků je bezproblémová, ale několik žáků dokáže pokazit pověst celé třídy. Mrzí mě, že ti hodní žáci musí stále poslouchat výtky a domlouvání učitelů kvůli několika zlobivcům. Věkem se snad žáci zklidní a i v sedmičce zavládne klid a pohoda.

Jaké jsou vaše koníčky?

Mým koníčkem jsou ruční práce, proto jsem si také vybrala předmět pracovní vyučování. Ráda pracuji s jakýmkoli materiálem. Baví mě košíkaření, zkoušela jsem brousit do skla. Zajímavá je i práce s drátem a korálky. Ale mám ráda i takové větší práce. Ráda řezu dřevo na topení. To dělám raději než domácí tzv. „ženské“ práce.

Chováte nějaká zvířata?

Už jenom málo. Máme ovce, slepice, králíky, psy i kočky. No a ještě jednu korelu.

Víme, že bydlíte na samotě v lese. Nebojíte se?

Ne. V lese je možná bezpečněji než ve městě.

Jaký vztah máte k lesu, k přírodě?

Vzhledem k tomu, že v tom lese bydlím už více než třicet let, tak je zřejmé, že mám les i přírodu ráda. V lese je krásně v každém ročním období.

A klid a ticho, které zde panuje, je nenahraditelné. Po první jarní bouřce les krásně voní, všude je slyšet ptačí zpěv. A třeba v zimě je zase všude krásně bílo a čisto, na sněhu můžeme pozorovat stopy zvěře, kterou jsme viděli v létě při čekání na posedu. Mám to prostě ráda a neměnila bych.

Prý jste se kdysi starala i o opuštěná zvířata, která jste našla v lese. Prozradíte nám, která to byla?

Tvoji informaci musím trochu poopravit. Já jsem je nenašla, ale vyplála jsem je. To je pravda. Měli jsme nejdříve srnku Lizu. Tu sebrali lidé, kteří neznají zvyky lesních zvířat. Mysleli si, že je srnčátko opuštěné. Takové mládě, které člověk odnese, již matka srna nepřijme. Měli jsme ji několik let. Dalším větším zvířetem byl divočák Ferda. Když byl maličký, spali jsme spolu v kuchyni na gauči. Spal pod peřinou přitulený ke mně. I v noci jsem k těmto mláďatům vstávala s jídlem. Nosila jsem si je i do školy, když nikdo jiný nebyl doma. Čekali na mě v kabinetu. Měli jsme je mnoho let a loučení s nimi bylo vždy smutné.

Těšíte se na výlet s 8. B?

Ano, těším. Výlet s vámi je vždy v pohodě. Jsem moc ráda, že i vy stojíte o to, abych s vámi jela.

ptaly se Kristy a Kamy

Jíme zdravě? Jíme zdravě. Jíme zdravě? Jíme zdravě.

*Jaro už tu nějaký ten pátek je, a proto jsme pro vás vybrali dva saláty, kterými si zdravě osvěžíte jarní dny plné sluníčka, ale i deště.
Oba dva saláty jsou vyzkoušené a velmi chutné.*

Recepty:

Ovocný salát

Co potřebujeme?

2x jablko
2x banán
2x pomeranč
2x kiwi
2x mandarinka
citronová šťáva
sirup

Postup:

Ovoce oloupeme, nakrájíme na drobné kousky, smícháme v míse, přidáme citronovou šťávu a zalijeme sirupem.

Do salátu můžeme dát libovolně zvolené ovoce. Můžeme ho nahradit i kompotovaným tak jako sirup. Pro dochucení je dobré přidat vlašské ořechy nebo rozinky.

Tak dobrou chuť! ☺

Těstovinový salát s kuřecím masem

Co potřebujeme?

hrášek v konzervě
kukuřici v konzervě
2 kelímky zakysané smetany
1 balení kuřecích prsou
1 sáček kvalitních těstovin
koření, sůl

Postup:

Dáme vařit těstoviny. Mezitím si nakrájíme kuřecí maso a osmažíme ho. Uvařené těstoviny dáme do misky a přidáme zbylé ingredience. Vše smícháme, ochutíme a je hotovo.

Z vlastní zkušenosti opravdu doporučujeme. Salát se dá podávat i k obědu.

připravila Kristy

Slovníček cizích slovíček: Intimita

Intimita (původem z latinského *intimus* = vnitřní, skrytý před zraky jiných) znamená důvěrnost, útulnost nebo též pociťované soukromí. Intimita v partnerském vztahu vyjadřuje „pocit blízkosti, spojení, pouta, ale také prožívání štěstí s milovanou osobou, vzájemné porozumění a ohleduplnost, poskytování si emocionální podpory a ocenění, intimní komunikaci.“ Intimita však může figurovat i ve vztazích přátelských, příbuzenských a jiných. Intimita je považována za základní lidskou potřebu nezbytnou pro duševní zdraví.

Patří do školy? Napovídání.

Je správné napovídat?

Co si myslí mladší žáci:

- Je to dobře. (Alena Brožková, 2. B)
- Děti, kterým někdo poradí, to můžou mít špatně. (Petr Olbrich, 2. B)
- Já si myslím, že to není správné, protože každý má pracovat sám za sebe. (Kateřina Pánková, 2. B)

Jaký je názor učitelů:

Myslím si, že některé systémy napovídání jsou důmyslně vymyšlené. (paní učitelka Brabcová)

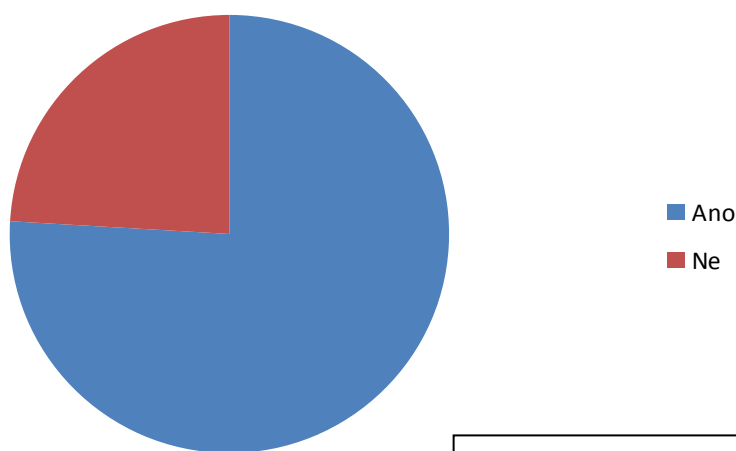
Rozhodně to nepodporuji. (paní učitelka Plecháčová)

Když to ten člověk ví, tak to nevadí, ale pokud to ten dotyčný neví, podvádí sám sebe. (paní hospodářka Illéssová)

Je to projev přátelství, ale učitelé to moc rádi nemají. (paní učitelka Bártová)

Znají to asi všichni. Je hodina a učitel zkouší. Přejde otázka, na kterou neznáte odpověď a třídou se roznese šepot a různá gesta ve snaze vám správně poradit. Je to správné? Nebo není? Každý na to ovšem má jiný názor.

Napovídání

zpracovala K. Niky

Co nás zajímá: Školní jídelna

Co jíme nebo nejíme ve školní jídelně?

Většina dětí si po obědě ještě něco dokupuje. Například rohlík, chlebiček, nejčastější jsou pendreký a brambůrky. Občas si některé děti nosí s sebou z domova i svačinu. Myslíme si, že brambůrky místo oběda nejsou dobrá volba. Ptali jsme se žáků, učitelů a kuchařek na jejich názory na tento problém.

O. Koblřová – vedoucí jídelny: Je nám líto, když děti vracejí celá jídla. Naše kuchařky si na nich dají záležet. Děti by měly jídlo alespoň ochutnat. A není vhodné si kupovat místo oběda brambůrky. Jídla pro vás vaříme s láskou a pílí.

Názory žáků:

- *Chutná vám ve školní jídelně? Co vám vadí na jídlech, která se zde vaří? Jaký názor máte na polévky?*

Veronika Plešingerová (1. A): Ve školní jídelně mi chutná vše až na polívky, ty mi nechutnají.

Simona Bůžková (5.): V jídelně mi chutná, jídla jsou dobrá. Polívky mi nechutnají, protože jsou takové nemastné neslané.

Daniel Lopushanský (7.): Je to tam docela dobrý. Polévky mi většinou nechutnají, protože v nich něco divného plave a jsou bez chuti.

Nikol Zahradníková (9.): Někdy ano někdy ne, záleží na jídle. Že by mi některé z jídel vyloženě vadilo, to ne. Na polívkách mi vadí, že jsou ředěné.

Názory učitelů:

- *Co si myslíte o jídlech, která se na škole vaří a o tom, že žáci vracejí celé jídlo, někteří ho dokonce přenesou jen od okénka k okénku?*

V. Budínová: Myslím si, že vaříme zdravě, dobře a bez chemických přípravků. Já si vždycky vyberu. Žáci spěchají za kamarády a ani nemají čas se v klidu najíst. Před tím, než odejdou, Polévky se paní kuchařky snaží vařit podle spotřebního koše. Myslím si, že dětem nejvíce chutnají vývary, ale nejde vařit jenom vývary.

J. Konývková: Mně osobně ve školní jídelně chutná všechno. Jím všechno. Mezi jídly si nevybírám, něco mi chutná víc, něco míň, ale sním vše. To, že děti vracejí celé obědy, se mi nelíbí. Jídlo je dobré a každý by ho měl alespoň ochutnat.

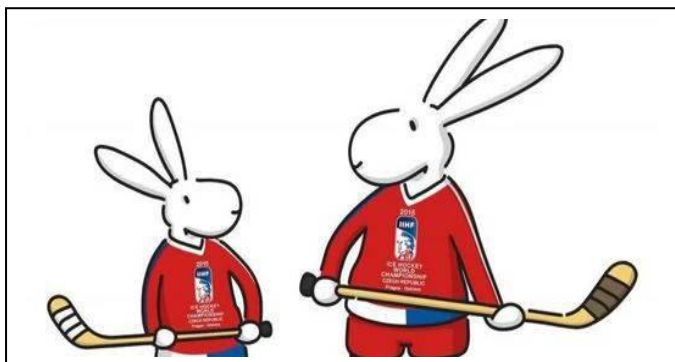
L. Dajčová: To se nedá nic dělat, to je život. Mně jídlo chutná, mám na výběr saláty. Polévky moc nejím. Ale jinak jsem spokojená.

připravily Evča Š. a Dendule

Máme rádi pohádky - Bob a Bobek

Bob a bobek jsou dva králíci, kteří žijí v kouzelnickém klobouku. Bob je větší a chytřejší. Bob si hraje na takového jednoho rodiče. Bobek je sice menší a stydlivější, ale zase je šikovnější. Oba mají skvělé nápady, které většinou končí nějakou pohromou.

- Obě postavy se staly maskoty Mistrovství světa v ledním hokeji, které se konalo v roce 2015

- Natáčení bylo zahájeno roku 1978.
- Vzniklo postupně v osmi sériích celkem 91 dílů.
- Všechny díly nakreslil Vladimír Jiránek.
- Na scénářích pracoval také básník Pavel Šrut.
- Hlas králíků namluvil Josef Dvořák.
- Hudbu složil Petr Skoumal.

Kačka

John Green

Příliš mnoho Kateřin

John Green je skvělý, velmi upřímný americký spisovatel bestsellerů, které vyprávějí příběhy mladých lidí. Napsal knihy Hvězdy nám nepřály, Hledání Aljašky, Příliš mnoho Kateřin a Papírová města.

Kniha vypráví o zázračném dítěti Colinovi, který dosud chodil jen s Kateřinami, protože si přečetl Shakespearovu hru Zkrocení zlé ženy a ztotožňuje se s Petrucciem. Colin úspěšně maturoval, ale bohužel dostal kopačky od Kateřiny XIX. a utápí se v sebelítosti. Colinův kamarád Hassan to nehodlá tolerovat a vytáhne Colina na výlet. Nakonec skončí v malém městečku jménem Gutshot ve státu Tennessee, kde se skamarádí s Lindsey. A tam zůstanou celé prázdniny. Colin tam na Kateřinu XIX. částečně zapomene a vymyslí rovnici teorém, která určuje, jak dlouho bude někdo s někým chodit.

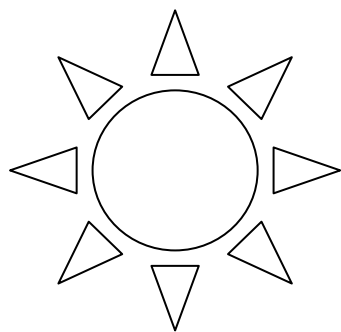
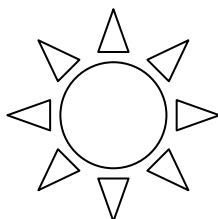
Ačkoli recenze knížku neohodnotila přímo dobře, mně se kniha líbila. Na knize mám nejradši poznámky, které jsou skoro na každé stránce a doplňují detaily. Knihu bych doporučila spíše vyspělejší čtenářům.

Špytka

Píšu, píšeš, píšeme

Láska

Láska ničí srdce, která nejsou ohrazená.
Bolest je část tvořící životy silných lidí.
Nač tedy milovat,
když je to věc tak bolestná?
Snad proto, aby zamilovanost byla stále to,
co řídí naše cesty.

Nejen lidské strasti

Slunce svítí,
jen na krásné kvítí.
Nač tolik bolesti do jedné věty?
Kvůli zbytku květin,
které klaní se ti.

Plakejte, ó plakejte

Jana Reslová

Plakejte, jen plakejte!
Ó plakejte, jen plakejte!
Co brečí, jen brečí, brečí žalostně.
Ó plačte smutně!
O smutném pláči – pláč smutných slz.
Plakej víc a víc!
Pláč smutných slz tekoucí
po tváři žalostně.
Žalostně breč.
Plač!
Jen plač dál!
Chci vidět více slz.
Jen breč, chudáčku.
Breč!

Zakletí pláčem

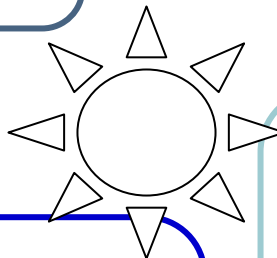
Milena Dědková

Ach rozplakejte se uplakánci!
Ach rozplakejte se uplakánci!
Co plakají pláčem, co pláčou
plačtivě.
Ach zaplakejte plakavě!
Ach těch uplakánek – pláč
zdrčených,
zoufalých uplakánek.
Plačtivě, plačtivě,
zaplakej, rozplakej se,
uplakánu,
uplakánkové, plačánkové!
Ach, rozplakejte se, uplakánci!
Ach, zaplakejte, uplakánci!

Jaro

Tomáš Teichmann

Jaro, to je louka plná kvítí,
na kterou celý den slunce svítí.
Jaro, to jsou včely na květech,
pyl uzavřený v poupatech.
Jaro, to je horská bystřina,
u které jelen usíná.
Jaro je roční období,
které nás svou vůní zásobí.

Jaro

Diana Vančová

Louka už rozkvétá,
čáp k nám zpátky přilétá.
Láto se rychle blíží,
všichni se hned sblíží.
Upletem si věneček,
celý ze zlatých pampelišek.
Barvy jara se už probouzejí,
kluci pomlázky plést začínají.
Sněženka je první květ,
co vykukne na náš svět.

Milý Percy,

jsem velmi poctěna, že jsem se z pětidílné knižní série Percy Jackson mohla seznámit s tvým dobrodružným příběhem. Tvůj příběh mě zaujal díky postavám a tvorům z řecké mytologie. Takže vlastně i díky tobě. Jsi přece polobůh. Doufám, že se ti přesto, že jsi zažil takové dobrodružství, vede dobře. Díky svému otci Poseidónovi jsi získal spoustu přátel. Ať už mezi polobohy nebo i samotnými bohy. Určitě se musíme někdy sejít, abys mi příběh převyprávěl ještě jednou. Nikdy mě neomrzí. Já si jen vybavuju, že vše začalo, když jsi zjistil, že umíš řecky. A pak už ti vše řekli. Že existují postavy z řecké mytologie, že je tvůj otec jeden ze tří nejmnocnějších bohů a tvůj nejlepší kamarád je napůl osel. To, že je tvůj učitel kentaur, který tě chrání před nestvůrami z podsvětí, je už jen taková třesnička na dortu. Obdivuji, že ses ve svých čtrnácti dostal do podsvětí a zase zpět. Hádés není moc vstřícný člověk. Vlastně bůh. Že jste se ty, Annabeth, Grover a Tyson postavili bohům jako je Hádés nebo dokonce Zeus, je velká známka vaší odvahy. Dokázal jsi to a ještě jsi je přesvědčil o tom, že jsi Diův blesk nevzal ty, ale Luke. Moc tě obdivuji. Už asi skončím. Pozdravuj Annabeth, matku, ostatní v táboře a otce. Přeji ti hodně štěstí do života, do boje s nestvůrami a ... Vždyť to znáš.

Tvá velká fanynka Míša

Dolní Bousov, 1. května 2016

Vážený Karle Hynku Mácho,

píši Vám ze školy, kde právě máme hodinu slohu. Píšeme dopis historické osobnosti a já si vybrala Vás. Zaujal mě Váš život, který byl asi opravdu těžký. Vaše dílo Máj čteme dnes ve školách. Můžete být na sebe pyšní. I když jsou vaše díla nadčasová, tak byste se v dnešní době podle mě ztratil. Všechno je tu jiné než v první polovině 19. století. Já se narodila v roce 2002 a to je od roku 1810, kdy jste se narodil Vy, přesně 192 let. Dlouhá doba. Tolik se tu změnilo. Lidé už nechodí všude po svých jako vy. Naši zemi ovládají mobily, tablety a počítače. Najdeme v nich hry, různé weby, i o Vás se v internetové encyklopedii Wikipedie hodně dočteme. Byl jste velice vzdělaný člověk. Hodně jste toho dokázal. Myslím, že já toto nedokážu nikdy. Ale co vaše láska Lori? Četla jsem váš deník. Upřímně, mě zklamal. Nevěřila jsem, že to psal člověk, jako jste vy. Máj, Cikáni a další díla jsou taková romantická. Podle mě jste se zajímal jen o své city a o city Lori ne. Přesto, že vás Lori měla ráda, jste psal do deníku věty jako: „Vždyť bych si i kurvu vzal, kdybych věděl, že mě má ráda.“ Nakonec jste měli syna Ludvíka, ale brzy po jeho narození jste náhle umřel. Je mi vás líto. Myslím, že Vám mohu poděkovat za krásná a zajímavá díla.

S úctou Kamila Smandrová

Slova proudící do tmy

O prázdninách jsem jen tak stála na zahradě u bazénu. Písek, který byl původně na nové dlažbě, mě momentálně lechtal mezi prsty a chladný povrch mi do těla vysílal zimu. Chtěla jsem napsat, že to bylo navečer, ale teď, když se zamyslím, je pravda taková, že byla černočerná noc. Stála jsem se zdviženou hlavou a pozorovala tu nejvýraznější hvězdu. Po tváři se mi loudaly neposlušné potůčky teplých slz. Můj dech byl přerývaný a díky němu se mi přerývaně zvedal hrudník, který překrývala horní část mých květovaných šatů. Několik minut jsem hovořila ke hvězdě, jakoby to byla má prababička, která mě tu na tom pomateném světě nechala před několika měsíci. Chyběla mi a stále mi neskutečně chybí, ale v té době jsem cítila bezmoc. Bezmoc a lítost. Prababička týdně ležela vyčerpaná v nemocnici a dennodenně čekala na návštěvy, které jí už nedávaly smysl. A mne ničila ta bezmoc, kterou jsem cítila, kdykoli jsem ji viděla. Vždyť jsem jí ani nemohla říct, jak jsem ji milovala. Nestihla jsem to. Nyní mohu jen doufat, že to věděla a milovala mě stejně jako já ji.

Ukončila jsem pomyslný rozhovor s jednou z nejdůležitějších žen v mém životě. Naštvaně jsem utřela

slzy a udělala dva jednoduché kroky. První byl sundání jediné látky, která mi zakrývala tělo a druhý už jen skok pro uklidnění. Studená voda mi proudila okolo celého těla. Mám ten pocit doopravdy ráda. Vyhnalo to nekalé myšlenky z mé hlavy. Byla jsem vděčná. Nenávidím vyznávání emocí. Doteď nedokážu projevít své emoce druhým. Považuji to za slabost. Ale přesto velmi ráda lidem, kteří to potřebují, pomáhám. A dokonce je s radostí vyslechnu. Někdy nechápu ani sama sebe.

Sad story (Smutný příběh)

Nicole Kačurová

(psáno pro soutěž "Lidice pro 21. století")

Sedím na vězeňské posteli a přemítám nad životem. Procházím vzpomínku za vzpomínkou, než narazím na onu chvíli, co mi zničila život. Ano, nad tou chvílí, která se neměla nikdy stát.

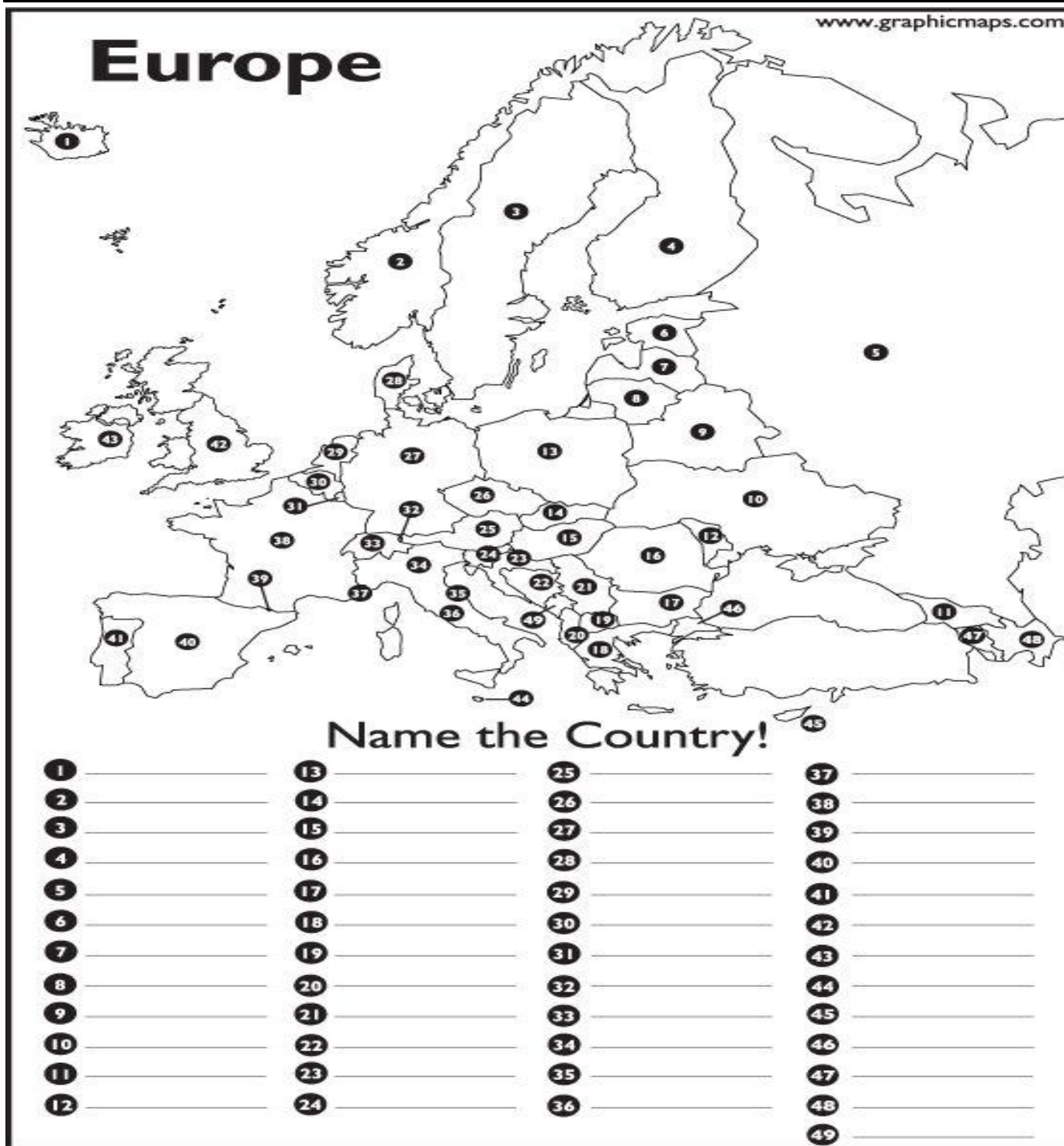
„To je ale krásné ráno,“ povím si sama pro sebe. „Jo to je,“ odpověděl milým tónem Jonathan stojící před mou postelí se snídaní. „Děkuju,“ odpověděla jsem mile. „Uvidíme se večer,“ pravil a usmál se. Před odchodem mi ještě vtiskl polibek do vlasů. Klap. Uslyšela jsem zvuk zavírajících se dveří. Zůstala jsem sama. Jonathan jel do školy a já měla angínu. Rozhodla jsem se proto uchýlit se ke spánku a vyspat se z toho. Probudila jsem se až když někdo zazvonil na zvonek u vchodových dveří. Pomalu jsem se vyhrabala z postele a doplahočila se ke klice. Odemkla jsem, stiskla kliku. Předem mnou se tyčil vysoký fízl s kamenným výrazem ve tváři. „Slečno Stark, musím vám sdělit špatnou zprávu,“ promluvil. Při posledních dvou slovech mi přejel mráz po zádech. Co by tak po mně mohl chtít? „Provedla jsem snad něco?“ mihlo se mi hlavou. „Váš přítel Jonathan Evans je mrtev. Zemřel při autonehodě,“ dokončil větu stále s neutrálním výrazem. Napadlo mě, kolikrát už musel tuhle větu říct. „Nashledanou a upřímnou soustrast. Při dalších postupech vás budeme blíže informovat.“ „Nashledanou.“ Na nic jiného jsem se v tuhle chvíli nezmohla. Ale termín „nashledanou“ se mi vůbec nelíbil. Nechci toho ničitele už nikdy vidět. Opřela jsem se o zeď a sesunula se k zemi. Můj nárek a pláč musel být slyšet až na druhou stranu planety.

Při té vzpomínce mi ukápla slza. Další a další. „Ne, Kristen, musíš být silná!“ okřikla jsem se.

Šla jsem ze školy, když vtom mě někdo oslovil: „Hej, ty! Pojď sem!“ Šla jsem tedy za tmavovlasým klukem. „Pojď s náma!“ křikl znova. „Proč bych měla?“ otázala jsem se. „Prostě pojď,“ odpověděl už mileji. Neochotně jsem se vydala společně s ostatními chlapci a holkami. Došli jsme do opuštěného skladu na konci města. Vešli jsme. Stál tady velký stůl. Všichni si stoupili okolo něj. Udělala jsem to samé. Dva kluci odněkud vytáhli dva pytlíky bílého prášku, který nechali kolovat. Došla řada na mě. „Co je to?“ zeptala jsem se. „Magickej prášek, co tě udělá happy,“ řekl někdo, kdo se utápěl ve smíchu. „Nech ji, Billy!“ „Je to jen obyčejnej koks,“ odpověděl blondák stojící vedle mně. „Jasně. Jen!“ řekla jsem se značnou dávkou ironie. „Víte, jaké z toho bude průser?! Co když se to někdo dozví?“ křikla jsem. „Nenervuj se, to je právě to, co tenhle magickej prášek vyřeší. Navíc, kdo řek, že se to musí někdo dozvědět?“ ozval se další kluk. „Tony, nepoučuj, ježíš. Pamatuješ, co jsi dělal prvně ty?“ „No jasně, Zack je nejchytřejší na světě,“ pravil ten, co by měl být Tony. „No tak já to zkusím.“ Nevěřila jsem vlastním uším. To že jsem řekla? Ted už není cesty zpět. Potáhla jsem malou dávku. Okamžitě se dostavil pocit štěstí...

Od té doby to šlo se mnou z kopce. Nejdřív koks a tráva. Poté heroin i pervitin. Slabá extáze, tvrdý alkohol a cigarety byly nepodstatné. Čichání těkavých látek bylo samozřejmostí. Z přemýšlení mě vytrhl něčí hlas. „Slečno Stark, pojdte se mnou. Jistý Zack Alan za vás složil kauci.“ Uslyšela jsem skřípot vězeňských dveří. Konečně. Po čtyřech letech svoboda. Ale za jakou cenu?...

Prázdniny jsou dobou cestování a poznávání nových míst.
„Procestujte“ si Evropu alespoň tímto způsobem. Jednotlivé státy si můžete vybarvit a k číslům napsat jejich názvy nebo názvy jejich hlavních měst. Tak pěknou zábavu!

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Ingrid Mendlíková (IM), Kateřina Karnová (Kačka), Matěj Říha (Mat) - 6. A, Lucie Hercíková (Luci), Nicole Kačurová (Niky), Kamila Kučerová (Kamča.K), Klára Oudrnická (O. Klára), Kateřina Špytková (Špytka), Eva Štěpánová (Evča Š.), Denisa Trísková (Dendule) - 7. třída, Petra Dědková (Pěťa), Alexandra Havrylyuk (Saša), Tomáš Míč (Míček), Miša Palounková (Miša), Kamila Smandrová (Kamy), Kristýna Veselá (Kristy) a Eliška Žáčková (Eliška) - 8. B, Michaela Špytková (Špymi), Adéla Zdobinská (Adla) - 9. třída. Dvě básně a povídku Slova proudící do tmy zaslala naší redakci dívka, žákyně naší školy, která nechce prozradit svoji totožnost. Foto: IM, obrázky: žáci ZŠ.

Cena 10,-

Pobavte se! :-)

1		5		6	2	V		9
		M	3	9		4	5	I
9		3		4	5			7
	5	1	9	7		6		2
4		9	A	8		5	7	
U	2	6	1	R	3		4	
		2		1		7		3
	8	7		3	9	K	1	
3		Á	6		7	8		5

Vyluštěte SUDOKU:
Poté, co sudoku vyplníte, napište červená písmenka na řádek, kde má být tajenka. Ale pozor! Seřadte je podle čísel, která jsou v příslušném rámečku (od nejmenšího po největší).
Tajenka:

Víte, proč ječí blondýna u počítače?
Drží v ruce myš.

Mravenec se ráno probudí na tanku a říká: "Já když se večer opiji, tak dotáhnu domů takové blbosti."

Říká zloděj synovi: "Když ti někdo řekne, že je bohatý, nezávid' mu. Radši se ho zeptej, kde bydlí."

Víte, co se stane, když hodíte telefon do vody?
Nevím.
Vodafone.

Víte, co je blondýnka na gymnáziu? Ne?
Vzácná návštěva.

připravil Mat

Redakce Školáka přeje všem svým čtenářům nádherné prázdniny!

